

395 ↓

Date:	15-01-2010
HoO	
EXEC. Unit	
PCI Unit	
WCTM Unit	X
FA Unit	REPUBLIKA HRVATSKA
Translation	VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
	ZAGREB
File No:	59048

Krz-80/09-1

ŽUPANIJSKI SUD
U OSIJEKU
PRIMLJENO

-3-12-2009

ODVJETNIK
TOMISLAV FILAKOVIĆ

PRIMLJENO	10.12.09
ROK	

Broj: I KŽ 718/09-8

RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Vrhovnog suda Vesne Vrbečić kao predsjednice vijeća, te Žarka Dundovića, Zlate Lipnjak-Bosanač, Miroslava Šovanja i Ileana Vinje kao članova vijeća, uz sudjelovanje višeg sudskog savjetnika, Ivana Protkovića kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv opt. Čede Jovića, zbog kaznenog djela iz čl. 120. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske (OKZRH), odlučujući o žalbama državnog odvjetnika i optuženika, podnesenim protiv presude Županijskog suda u Osijeku od 08. travnja 2009., broj Krz-80/09-100, u sjednici održanoj dana 18. studenog 2009., u nazočnosti zamjenika Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Drage Marincela, te branitelja opt. Čede Jovića, Tomislava Filakovića, odvjetnika iz Osijeka,

riješio je:

I. Prihvaća se žalba opt. Čede Jovića, ukida se pobijana prvostupanjska presuda i predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

II. Usljed odluke pod I., žalba državnog odvjetnika postala je bespredmetna.

Obrazloženje

Pobijanom presudom Županijski sud u Osijeku proglasio je krivim opt. Čedu Jovića zbog kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava, ratnog zločina protiv civilnog stanovništva, iz čl. 120. st. 1. OKZRH, u vezi čl. 28. OKZRH, te ga je na temelju čl. 120. st. 1. OKZRH osudio na kaznu zatvora u trajanju od pet godina.

Na temelju čl. 45. OKZRH optuženiku je u izrečenu kaznu zatvora uračunato vrijeme provedeno u pritvoru od 07. srpnja 2008., pa dalje.

Na temelju čl. 122. st. 4. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj: 110/97, 27/98, 58/99, 112/99, 58/02, 143/02 i 115/06, dalje: ZKP), optuženik je oslobođen od naknade troškova kaznenog postupka.

Protiv te presude žalbu je podnio državni odvjetnik zbog odluke o kazni s prijedlogom da se pobijana presuda preinači u odluci o kazni na način da se optuženiku izrekne kazna zatvora u duljem vremenskom trajanju.

Opt. Čedo Jović je podnio žalbu putem branitelja Tomislava Filakovića, odvjetnika iz Osijeka, zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka i pogrešnog i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se u smislu odredbe čl. 376. st. 1. ZKP-a pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske održi rasprava i provedu dokazi koje je u žalbi predlagao, odnosno da se prihvaćanjem njegove žalbe pobijana presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Odgovori na žalbe nisu podneseni.

Spis je sukladno odredbi čl. 373. st. 1. i 2. ZKP-a dostavljen na dužno razgledanje Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, koje je u svom pisanom mišljenju od 08. kolovoza 2009., broj KŽ-DO-1393/09 predložilo da se žalba državnog odvjetnika prihvati, a žalba optuženika odbije kao neosnovana.

Sjednici vijeća bili su nazočni zamjenik Glavnog državnog odvjetnika Republike Hrvatske Drago Marincel, te branitelj opt. Čede Jovića, Tomislav Filaković, odvjetnik iz Osijeka, jer je u žalbi zahtijevao da se o sjednici izvijeste on i njegov branjenik. U odnosu na opt. Čedu Jovića koji je u pritvoru, sjednica je održana u njegovoj odsutnosti, jer niti predsjednica vijeća, niti vijeće, u smislu odredbe čl. 374. st. 2. ZKP-a, nije našlo da bi njegova nazočnost bila svrhovita.

Žalba optuženika je osnovana, dok je žalba državnog odvjetnika za sada bespredmetna.

U pravu je optuženik kada tvrdi da je sud prvog stupnja počinio bitnu povredu odredaba kaznenog postupka time što je u ovom kaznenom postupku koristio iskaze svjedoka iz drugog kaznenog postupka, konkretno iz kaznenog predmeta Krz-42/07 u kojem se vodio kazneni postupak protiv optuženika Novaka Simića, Miodraga Kikanovića i Radovana Krstinića, zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH.

Naime, iz obrazloženja prvostupanjske presude (str. 8., 2. i 3. odlomak) proizlazi da je sud prvog stupnja na temelju iskaza svjedoka Rozalije Kundić, Ivana Bodze, Josipa Ledenčana, Emerika Huđike, Andrije Bodze, Jožefa Kremenerskog, Mirka Kelave, Željka Čokaša, Gorana Medanića, Đorđa Jelića, Andrije Peštija, Đure Astaloša, Maria Lazara, Imre Mogera, Ivana Horvata, Tomislava Hajdukovića, Stojana Alapovića, Antuna Hodana, Zdravka Tomaševića, Josipa Obrtljika, Josipa Varge, Pavka Kremenerskog i Stjepana Vulina, utvrdio da su vojni policajci koji su bili podređeni optuženiku počinili inkriminirane radnje opisane u činjeničnom opisu izreke presude, u razdoblju od točno neutvrđenog dana koncem prosinca 1993. do zaključno neutvrđenog dana lipnja 1995., i to prema oštećenima Ivanu Horvatu, Antunu Kundiću, Ivanu Bodzi, Karolu Kremenerskom, Josipu Ledenčanu i Emeriku Huđiki. Sud prvog stupnja ističe da je iskazima navedenih svjedoka poklonio vjeru jer svi iskazuju uvjerljivo i logično, te podudarno i na način da se međusobno nadopunjuju.

Dakle, sud prvog stupnja je nakon ocjene navedenih iskaza svjedoka utvrdio objektivna obilježja kaznenog djela za koje se optuženik tereti.

Međutim, uvidom u zapisnike o održanim ročištima glavne rasprave od 11. ožujka 2009., (list 405-410), 19. ožujka 2009. (list 471-475), 20. ožujka 2009. (list 477-479) i od 30.

ožujka 2009. (list 484-487), proizlazi da je sud prvog stupnja samo konstatirao na raspravnim zapisnicima da svjedoci iskazuju identično kao što su iskazivali u istrazi u predmetu Kio-I-99/08 i to: Rozalija Kundić kao na listu 262, Ivan Bodza kao na listu 265, Josip Ledenčan kao na listu 271, Emerik Huđika kao na listu 275, Andrija Bodza kao na listu 292, Jožef Kremenerski kao na listu 295, Mirko Kelava kao na listu 297, Andrija Pešti kao na listu 313, Đuro Astaloš kao na listu 319, Mario Lazar kao na listu 322, Imra Moger kao na listu 331, Ivan Horvat kao na listu 342 i Tomislav Hajduković kao na listu 348.

Međutim, iz navedenih zapisnika iz spisa Kio I-99/08 u kojem se vodila istraga protiv Čede Jovića, zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, proizlazi da je istražni sudac konstatirao da navedeni svjedoci iskazuju suglasno kao na odgovarajućem zapisniku iz istražnog spisa broj Kio-35/07, gdje se vodila istraga protiv Novaka Simića, Miodraga Kikanovića i Radovana Krstinića, zbog kaznenog djela iz čl. 120. st. 1. OKZRH, te da svjedoci iskazuju suglasno kao na odgovarajućem zapisniku o glavnoj raspravi iz spisa Krz-42/07 u kojem se vodio kazneni postupak protiv Novaka Simića, Miodraga Kikanovića i Radovana Krstinića. Pri tom je istražni sudac u predmetu Kio-I-99/08 svakom zapisniku o ispitivanju svjedoka priklopio preslike odgovarajućeg zapisnika o ispitivanju tog svjedoka iz istražnog spisa Kio-35/07 i iz spisa Krz-42/07.

Dakle, na zapisnicima u predmetu Kio-I-99/08 u kojem je vođena istraga protiv Čede Jovića, kao ni u spisu Krz-80/08 se uopće ne nalaze iskazi navedenih svjedoka, već su zapisnicima priloženi zapisnici sa iskazima tih svjedoka iz drugih kaznenih predmeta. Sud prvog stupnja je, međutim, ocjenjivao upravo te iskaze koje su svjedoci iznijeli u drugim kaznenim predmetima i na njima je utemeljio pobijanu presudu.

Doduše, iz izričaja koji su navedeni na istražnim i raspravnim zapisnicima da „...svjedoci iskazuju kao na zapisniku...“ bi proizlazilo da su svjedoci u usmenom izlaganju ponovili svoje iskaze u istrazi i na glavnoj raspravi, međutim, tih izvornih iskaza u aktualnom kaznenom predmetu koji se vodi protiv opt. Čede Jovića nema. Postoje samo preslike zapisnika sa iskazima tih svjedoka, ali iz drugih kaznenih predmeta koje je prvostupanjski sud ocjenjivao i na temelju njih je izveo zaključke o odlučnim činjenicama.

Time je sud prvog stupnja postupio protivno odredbi čl. 351. st. 1. ZKP-a jer je presudu temeljio na dokazima iz drugog kaznenog predmeta, a takav način izvođenja dokaza je očito utjecao na presudu. Dakle, na opisan način je sud prvog stupnja počinio relativno bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz čl. 367. st. 3. ZKP-a u vezi čl. 351. st. 1. ZKP-a, zbog čega je prihvaćanjem optuženikove žalbe pobijanu presudu trebalo ukinuti i predmet vratiti na ponovno suđenje.

Budući je žalba optuženika prihvaćena zbog počinjene bitne povrede odredaba kaznenog postupka, a koja žalbena osnova se u smislu odredbe čl. 366. ZKP-a, nalazi ispred žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja zbog koje optuženik također pobija prvostupanjsku presudu, to se Vrhovni sud Republike Hrvatske, kao sud drugog stupnja, nije mogao upuštati u ocjenjivanje osnovanosti te žalbene osnove.

Jednako tako, budući je prvostupanjska presuda ukinuta prihvaćanjem žalbe optuženika, to je žalba državnog odvjetnika podnesena zbog odluke o kazni, postala bespredmetna.

U ponovljenom postupku sud prvog stupnja će u smislu načela usmenosti i neposrednosti na glavnoj raspravi ispitati naprijed navedene svjedoke te će zapisnički konstatirati ono što su svjedoci iskazali, nakon čega će, ocjenom tih i svih ostalih do sada izvedenih dokaza, a po potrebi i drugih, donijeti novu i na zakonu utemeljenu odluku.

Iz svih naprijed navedenih razloga riješeno je kao u dispozitivu, na temelju čl. 388. st. 1. ZKP-a.

U Zagrebu, 18. studenog 2009.

Zapisničar:
Ivan Protković, v. r.

Predsjednica vijeća:
Vesna Vrbetić, v. r.

Suglasnost ovog prijepisa s izvornikom ovjerava
Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu:

Štefica Klopac

